

Köy Enstitüleri

ISSN: 1304-0227

Üç Ayda Bir Yayınlanır.

Sayı 62 / Nisan-Mayıs-Haziran 2019

Yönetimden

Nisan, Mayıs, Haziran 2019 sayımızla tüm üyelerimize ve gönül dostlarımıza yeniden merhaba diyoruz.

Dolu dolu bir ilkbahar geçirdik. Olaylar kimi zaman öyle hızlı geliyor ki, hızına erişmek olanaklı olmuyor. İşte seçim süreci, arkasından 17 Nisan etkinlikleri, koşuşturmalar, çalışmalar...

Biz eğitim alanındaki yoğun çalışmalarımızı sürdürürken, Türkiye, 31 Mart yerel seçimlerini yaşadı ve uzun yıllardır iktidarın yönetiminde bulunan büyük şehirler iktidarın elinden çıktı. Bu durum muhalefet için önemli bir avantaj yarattı. Çünkü bizim insanımız yerel yönetimlerin çalışmalarıyla çok yakından ilgilenir. Çünkü yerel yönetimler onun sokağını, evini, işi yerini direk olarak hizmet alanına alır. Eğer bu hizmetler iyi olursa, genel seçimlerde tercihini muhalefetten yana kullanabilir.

Muhalefet partilerinin bu durumdan yararlanıp yararlanmayacağını zaman gösterecek. Bizim istediğimiz çağdaş bir yerel yönetim anlayışıyla kentlerimizin yönetilmesi. Sokakların temiz olması, parkların oturulabilecek kadar büyük olması, yeşil olması. Sosyal tesislerinden herkesin yararlanabilmesi. Düğünde, bayramda, cenazede yanında olacak bir belediye yönetim anlayışı bekliyoruz. Vergilerini ödeyen, vatandaşlık görevlerini yapanlar için bu büyük bir istek olmasa gerektir!

Nisan ayı Köy Enstitülerinin kuruluş ayıdır. Baharla birlikte biz de çalışmalarımıza daha da hız verdik. Yerel seçimler nedeniyle Köy Enstitüleri sisteminden belediye yönetimleri nasıl yararlanabilir, bu konuyu öne alarak etkinlikler yapıp katılımcılarla paylaştık. Çok da iyi oldu. Çok güzel konuşmalar ve tartışmalar oldu.

17 Nisan dayanışma gecemize her yıl olduğu gibi bu yılda ilgi büyüktü. Çok değişik kurum ve kuruluşlardan temsilciler katıldı, mücadelemize omuz verdiler. Ankara'da bulunan ve gecemize destek veren demokratik kitle örgütlerine teşekkür ediyoruz.

Gecede; Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Eğitim Emek Ödülünü, İvriz Köy Enstitüsü mezunu öğretmenimiz Hacı Angi'ya verdik. Angi,

yazan çizen, Köy Enstitüleri davası için yapıtlar üreten çok değerli bir öğretmenimiz. Bu ödülü ona sunmak da bizi ayrıca gururlandırdı.

Hasanoğlanlılar Derneği her yıl olduğu gibi bu yıl da Hasanoğlan Köy Enstitüleri yerleşkesinde, Köy Enstitüleri Şenliği düzenledi. Yurdun çok değişik yörelerinden birçok insan bu etkinliğe katıldı. Kimi üyelerimiz ve yönetim kurulumuzla birlikte bu şenlikte yerimizi aldık. Vakıf başkanımız Erdal Atıcı, etkinliğin açılışında bir konuşma yaparak konukları ve Köy Enstitülü öğretmenlerimizi selamladı.

Nisan ayı sonunda 13. Genel kurulumuzu yaptık. İki yıllık çalışmalarımızı ayrıntılı olarak üyelerimizle paylaştık. Önümüzdeki süreçte nasıl çalışmalar yapacağımız konusunda da kendilerini bilgilendirdik. Ölümner nedeniyle boşalan genel kurul üyeliklerine üç yeni arkadaşımızı üye olarak aldık. Aramıza yeni katılan arkadaşlarımıza bir kez daha hoş geldiniz diyoruz.

Mayıs ayı içinde Köy Enstitüleriyle ilgili etkinliklerimizi sürdürdük. Haziran ayına girdiğimiz şu günlerde, 2018 – 2019 öğretim yılı da sona erdi. Milyonlarca öğretmen ve öğrencimiz için yaz dinlencesi başladı. Hem öğretmenlerimize hem de öğrencilerimize iyi dinlenceler diliyoruz. Öğrencilerimizden yaz dinlencesinde bol bol kitap okumalarını öneriyoruz. Kitap okumak onların yaşamlarında yeni pencereler açacağı gibi, dört ay içinde sıkılmadan, kendilerini geliştirecekler. Önümüzdeki bilgi ve teknoloji yüzyılına daha güzel hazırlanmış olacaklardır.

Bu arada yaz dinlencesinde milyonlarca çocuğumuzun çok değişik alanlarda çalışacaklarını biliyoruz. Onlara da kolaylıklar diliyoruz. Ülkemizin koşulları ne yazık ki, her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Bir kişinin çalışması artık ailenin geçimini sürdürmesine yeterli değil, bu nedenle oyun yaşındaki çocuklarımız, hayatın her alanında çalışmak zorunda kalıyor.

Gelecek sayıda görüşmek üzere...

kevakfi@gmail.com

İnternet Sitemiz: <http://koyenstitulerivakfi.org.tr>

Köy Enstitülerine Yaklaşım

“KÖY ENSTİTÜLÜ MÜSÜN?” H. NEDİM ŞAHHÜSEYİNOĞLU

Yorulmaz savaşımçı Şahhüseyinoğlu ile 1992 Nisanında Ankara’da yine buluşmuştuk. Yönettiği bir grevin öyküsünü yazmış onun basımı ile uğraşıyordu ve de ilginç şeyler anlatıyordu:

Suçatı köyü, Malatya-Adana Karayolunun 40. Km.sinde Malatya-Adana demiryolu istasyonu köyün 500 metre yakınındadır. Polat Kasabasından gelen deresuyu ile Güney’den gelen meletderesi suyu, köyün önünde birleşir; Sultansuyu adını alarak Fırat’a dökülür. Köyün adı, iki suyun birleştiği yerden gelmektedir.

Köyün arazisi, önceleri susuz idi. 1970’de Sür-gü Barajının 1940’ta Akçadağ Köy Enstitüsü’nden mezun bir öğretmen (Abuzer Gevece) verilir. Aynı yıl köylüler kerpiçten bir okul binasıyla öğretmenevi yaparlar. Öğitmen çok çalışkandır, yetştirdiği öğrenciler parmakla gösterilir. Okulun yeni açılması, öğretmenin çalışkanlığı, köyün etkin kişilerinin hoşuna gitmez. Eğitime karşı güçler oluşturulur. Şikâyetler, baskılar birbirini izler. Bunca baskı ve zorluk içinde öğretmen, ancak 5 yıl çalışabilir ve ayrılmak zorunda kalır. Artık okul öğretmensizdir, bakımsızdır.

1954-1955 öğretim yılı başında Suçatı köyüne öğretmen olarak atandım. Okul, köyün orta yerinde ve tüm çevresi açıktır. Kapı ve pencereler kırıktır. İçi sığır ve kuzuların yatağı olmuştur. Dahası küçük çocukların tuvaleti durumuna gelmiştir. Pislik ve kokudan içine girilmiyordu. Çatısı, kapısı ve pencerelerin çerçeveleri kırıktı. Bir savaşın kalıntılarını andırıyordu.

Köye geldiğimde Köyün muhtarı Halil Erdoğan idi. Yörede “HALİL EFENDİ” diye söylenir. Orta yaşlı, liseyi bitirmiş, il ve ilçenin üst yöneticileriyle, etkin politikacılarla içli dışlıdır. Kendisi muhtar olmadığı dönemlerde, kendine bağımlı olacak birisini muhtar seçtirmektedir. Kendisiyle görüştüm. Okulun içinde bulunduğu durumu anlattım ve öğretime hazır olunması için bazı girişimlerde bulunması gerektiğini söyledim.

Muhtar Halil Efendi, oldukça olumlu çözümler öneriyor; yanıtlar veriyordu. Umutluydum. Günlerce gidip geldim, hep “Şu işimi bitireyim, hemen yapalım.” Diyordu. Bir gün köyden birisi, “Hoca sen Halil Efendinin planlarını bilmezsin. Çok iyi konuşur, yapalım der. Ama yapmaz seni avutur. Kış gelmeden başının çaresine bak.” Dedi. Gerçekten öyle oldu. Okulun açılmasına birkaç gün

kalmıştı. Ama yine gelişme yoktu.

Yanımda, okumak için kaynım ve kardeşim vardı. Ben, eşim ve o çocuklarla okulu temizlemeye başladık. Pislikler tiksindiriciydi. Bir yandan yerleri süpürüyor, bir yandan su dökerek temizlemeye çalışıyorduk. Eşim dereden su taşıırken, birisi, “N’olacak, enstitüde kerpiç taşıyan öğretmen bu kadar olur. Karısıyla elin pisliğini temizliyorlar. Bunu yapacaklarına, Adana’ya pamuk toplamaya gitseler daha iyi ederler.” der. Mırıldılarını eşim duyar. Bu durumu onur sorunu yaparak başkaldırdı ve çalışmayacağını belirtti. Akçadağ Köy Enstitüsünün birinci sınıfındayken, bina tuvaletini Eğitimbaşı Reyzi Pamir’in eliyle temizlemesini ve öğütlerini anımsadım; usumda değerlendirdim.

“Hanım, yaptığımız iş onur kırıcı değil, onur vericidir. Kim ne derse desin, bunu yapacağız.” dedim. Onu onure etmeye çalıştım. Okulun temizliğini yaptık. Beyaz toprakla badanasını da yaptık. Kırık sıraları onardık, kullanılır hale getirdik. Ne var ki, okul Nasrettin Hoca’nın türbesini andırıyordu. Her tarafı açık, kapı ve pencereleri açık, çatısı çökük, kiremitleri kırıktı. Demirbaşları paramparçaydı. Yokluk... yokluk...

Muhtar Halil Efendiyle ilişkilerimi sıkılaştırıyorum, ama çözüm bulunmuyordu.

Okul açılmış, öğrenci gelmiyor. Ancak on kadar öğrenci vardı. Günler geçiyor, öğrenci sayısında değişiklik olmuyordu. Öğrencilerin listesini çıkarmıştım. Kimi zaman bir veliyle, kimi zaman bekçiyle, kimi zaman yalnız, evleri dolaşarak öğrencilerin devamını sağlamaya çalışıyordum. Sonuç alınmıyordu. Yine devamsız öğrenciler için muhtarın yanına gitmiştim. Yanında beş altı kişi vardı. Devamsız öğrenci listesini muhtar aldı ve listeye bir göz gezdirdi. Sonra yanında duran birisine:

“Abuzer Kirve, bu listedekilerin üç-dört tanesi senin çocuğun. Okuyup da ne olacak bunlar? Siz çocuklarınızı okutursanız biz çoban çiftçi bulamayız. Ama devlet zorla okutmak istiyor. Göndermeyin.” dedi.

Abuzer Kirve bana döndü:

“Hoca bak, Halil Efendi kendi çocuklarını okutuyor da bizim çocukların çoban kalmasını istiyor...” dedi. Ve alaylı bir şekilde ekledi: “Tarlayı sürece, inekleri, kuzuları güdecek kimsem yoktur. Ben fakirim. Benim çocuklarımdan kaydını silin.

Okuyup da ne olacaklar, ben fakirim.”

Güneş, henüz doğmamıştı. Evimin kapısı “tak tak” dövülüyordu. Açtığımda, birkaç gün önce muhtarın yanında gördüğüm Abuzer Dayı... Elinde bir bakraç yoğurt, yanında üç çocuk:

“Hocam, Muhtar Halil Efendi’nin o günkü “çocuklarınız okumasın, çoban olsun” sözleri bana dokundu. Kendisinin ve kardeşinin çocukları Malatya’da lise ve ortaokulda okuyorlar. Bizim çocuklarının okumamasının nedeni çobanlık ve çiftçilik içimmiş. Yatağımı satar çocuklarımı okuturum.” dedi.

Gerçekten Abuzer Tursun, tüm çocuklarını okuttu. Kimi öğretmen, kimi mühendis, kimi doktor ve avukat oldular.

1955’te muhtar seçimi oldu. İlkokulu bitirmiş ve genç olan İbrahim Karadağ muhtar oldu. Eğitim işine yakın ilgisi vardı. O dönem köyün ekonomik durumu yetersizdi, araziler susuz. Yalnız dere kenarında birazcık bahçe bulunuyordu. Bir gün köye, dedenin oğlu kavak toplamaya gelmişti. Dedenin oğlunu önceden tanırdım. Cana yakın, sevecen ve alıngandı. “Nasıl olsa birine alınır ve kavakları bırakır, gider.” diyorduk. Muhtarla böyle konuşarak değerlendirdik. Kesilecek kavakları okulun bahçesine taşıyacağız. Küstüğünde kavakları okul gereksinimine kullanacaktık. Nitekim düşündüğümüz çıktı. Oldukça kavak kesilmiş ve okulun yanına taşınmıştı. Son anda biri, “Niye kavakların iyisini kestir?” dediğinde, Dede’nin oğlu küserek gitti. Gidiş o gidiş. Kesilen kavakları boğumlayarak biçtirdik. Bir bölümüyle okulun sıralarını, bir bölümüyle kapı ve pencereleri yaptırdık. Geri kalanları çatıda ve okulun etrafını çitleme de kullandık.

Ekim ayı idi. Okul açılalı 20 gün olmuştu. Okulun çevresinde öğrencilerle parmaklık yapıyorduk. Muhtar iki kişi vermişti. Kimimiz çatıda, bahçede çalışıyorduk. Eşim Güllü de bize yardım ediyordu. Günün son saatleriydi. Karayolundan köye doğru bir cip döndü. Çocuklar cipin arkasından koşarak okula kadar geldiler. Cipten üç kişi indi, önce çalışmaları izlediler. Sonra bir çocuğa “Öğretmen nerede? Çağırın gelsin.” dediler. Çocuk beni göstererek, “Öğretmen işte çatıda çalışıyor.” yanıtını verdi. Tekrar “Çağırın gelsin.” dediler. Çatıdan indim. Üzerimde iş elbiselerim, elimde testere ve keser vardı.

“Öğretmen misin?”

“Evet öğretmenim. Siz kimsiniz? Tanışalım.”

“Ben Milli Eğitim Müdürüyüm. Böyle öğretmen olmaz. Sen öğretmen misin, işçi misin? Şu kadın kim?”

Milli Eğitim müdürü bağırarak konuşuyordu. Susulamazdı. “Böyle bağırmanıza gerek yoktur, buyurun içerde konuşalım.” dediğimde, değişik anlamış olacak ki, sınırları daha da gerginleşti ve karşılıklı tartışma büyüyünce, “Sen de mi Köy Enstitüsün? N’olacak, Enstitülerden böyle öğretmen çıkar?” diyerek ayrıldı.

“Müdür Bey, acele gitmenize gerek yoktur; bunca insan toplanmış, eğitimle ilgili sorunları vardır. Okulun onarımıyla ilgili sorunları vardır. Belki yardımcı olabilirsiniz. Niye kaçıyorsunuz, bunca insan herhalde hastalıklı değildir.” dediğimde yüz hatları daha da gerginleşti ve suskunlukla ayrıldı (Sonra bir sağ partiden Elazığ senatörü oldu).

Aradan iki gün geçmişti ki köye bir ilköğretim müfettişi geldi. “Milli Eğitim Müdürü buraya gelmiş. Siz işçi gibi çalışıyormuşsunuz. Ayrıca eşiniz de çalışıyormuş. Müdüre karşı öğretmenliğe yakışmayacak davranışlarda bulunmuşsunuz.” dedi ve şunları da ekledi:

“elbette okulun onarımı gerekmektedir. Ancak bunu köylülere yaptıracaksınız. Öğretmen işçi gibi çalışırsa, onun, köylüler üzerinde etkinliği olmaz. Ayrıca kılık ve kıyafetinizle örnek olmalısınız. Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin davranışları öğretmenlikle bağdaşmıyor. Bu nedenle hem kendilerine, hem bizim başımıza iş açıyorlar.” Arkasından sorular sorular ve yanıtlar... Dahası öğütler...

Evet eşim ve ben köy çocuklarıydık. Üretmeden tüketmeyi aşağılık sayıyorduk. Köy Enstitülerinde öyle öğrenip öyle yetişmiştik. Bu nedenle çalışmayı ve halkla kaynaşmayı yeğlemiştik. Ama soruşturmalar, üç gün maaş kesimi ve sürgün... Çevresi, parmaklıklarla çevrilmiş, çatısı, kapı ve penceresi onarılmış bir okul. Karşılığında “KÖY ENSTİTÜLÜ MÜSÜN?” horlanması... Köy Enstitülerine ilkel bakış. Ama ekilen ve çimlenen çağdaşlık tohumu yarım yüzyıldan beri toplumun gündeminden çıkarılmadı...

Bozkırdaki Kıvılcım, Mahmut Makal, 3. Bası 1997, S/115-119

“Belediyelerin Eğitimdeki Yeri ve Kent Enstitüleri Üzerine” konulu açılış oturumu. Etkinliğin yöneticisi Eğitim-Der Ankara Şubesi Başkanı Mustafa Demir, konuşmacıları Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı, Doç. Dr. Ahmet Yıldız ve İbrahim Gerede

17 Nisan günü gerçekleştirdiğimiz etkinliğe katılan üye ve gönül dostlarımız.

Başkanımız Erdal Atıcı yeni yayımlanan Bir Uzun Gece adlı romanını imzaladı.

Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Eğitim Emek Ödülü” İvriz Köy Enstitüsü mezunu Hacı Angı öğretmenimize verildi.

Eğitim Emek Ödülü töreninde yönetim kurulumuz

27 Nisan 2019 günü Vakfımızda saat 12.30’da Vakfımızın 13. Olağan Genel Kurul Toplantımızı yaptık.

Eğitim Emek Ödülü töreninde Abdullah Özkucur

13. Genel kurul divan üyeleri ve Abdullah Özkucur’un konuşması

13. Genel kurula katılan üyelerimizden bir bölümü

Genel kurula katılan üyelerimiz: Abdullah Özkur, Mustafa Gökaya, Kutluhan Yücel

Genel kurula katılan üyelerimizden bir bölümü

Hasanoğlu Köy Enstitüleri Şenliği: Tane Gural Özek, Erdal Atıcı, Sabiha Çiçin

28 Nisan 2019 Hasanoğlu Enstitüleri Şenliği

Hasanoğlu Köy Enstitüleri Şenliği: Abdullah Özkur, Mustafa Poyraz, Erdal Atıcı, Zühal ve Şafak Eren

Hasanoğlu Köy Enstitüleri Şenliği: Elmadağ Belediye Başkanı Adem Barış Aşkın'la birlikte.

Öner Yağcı İsmail Hakkı Tonguç'u anlattı.

Vakfımızdan Haberler

1. 17 Nisan 2019 Çarşamba günü Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde kuruluşunun 79. Yılında "Belediyelerin Eğitimdeki Yeri ve Kent Enstitüleri Üzerine" konulu açıkoturum düzenledik. Etkinliğin yöneticisi Eğitim-Der Ankara Şubesinin Başkanı Mustafa Demir, konuşmacıları Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı, Doç. Dr. Ahmet Yıldız ve İbrahim Gerede, onur konuğumuz Abdullah Özkucur'du. Vakıf üyemiz Günay Güner etkinlikte bir müzik dinletisi sundu.
2. 18 Nisan 2019 Perşembe günü Çankaya Belediyesi Vedat Dalokay'da "Köy Enstitüleri Dayanışma Gecesi"ni Köy Enstitülü öğretmenlerimiz ve Köy Enstitülerine gönül veren dostlarımızla kutladık. Gecede "Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Eğitim Emek Ödülü" İvriz Köy Enstitüsü mezunu Hacı Angı öğretmenimize verildi.
3. 27 Nisan 2019 günü Vakfımızda saat 12.30'da Vakfımızın 13. Olağan Genel Kurul Toplantımızı yaptık. Genel kurulda vakfımıza yeni üyeler alındı. Hasan Âli Yücel'in torunu Âli Eronat, üyemiz Tahsin Yücel'in torunu Kutluhan Yücel ve genç gitar sanatçısı Dorukhan Ersin yeni üyelerimiz oldu.
4. 13. Genel kurulda yapılan seçimler sonucunda yeni yönetim aşağıdaki gibi oluştu: Başkan Erdal Atıcı, Başkan yardımcısı Zarife Sakarya, yazman Tane Güral Özek, sayman Gül Günönu, üyeliklere de; Fatih Kaymakçıoğlu, Nuran Ünal, Arzu Bektaş... Denetim Kurulu Üyeliklerine: Günay Güner, Müge Gülses, Mehmet Kepenek seçildiler.
5. 28 Nisan 2019 Hasanoğlu Şenliği yapıldı. Şenliğe yönetim kurulumuz katıldı. Ayrıca yayınlarımızı tanıtmak için bir sergi yaptık.

23 Haziran'da İ. Hakkı Tonguç'u mezarı başında andık.

Etkinlikte Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı ve vakıf üyemiz Abdullah Özkucur birer konuşma yaptılar. Şenliğe yurdumuzun birçok yöresinde, Köy Enstitülü öğretmenlerimiz ve gönül dostları katıldı.

6. 5 Mayıs 2019, Türkiye Barolar Birliği tarafından düzenlenen "Halit Çelenk Hukuk Ödülleri" törenine vakıf yönetim kurulumuz katıldı.
7. Eğitim İş sendikası, 13 Mayıs 2019'da Türkiye genelinde lise öğrencileri arasında "Gençlerden Atatürk'e Mektup" yarışması düzenledi. Yarışmanın seçici kurulunda Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı da yer aldı. Belirlenen ilk beş öğrenci çeşitli ödüller kazandı ve bu ödüller 19 Mayıs 2019 tarihinde öğrencilere verildi.
8. 21 Mayıs 2019 **Mustafa Ekmekçi** Anma etkinliğine vakıf üyemiz Ali Kınacı ve gönül dostumuz Mustafa Poyraz katıldı.
9. Vakıf başkanımız Erdal Atıcı'nın ilk romanı "Bir Uzun Gece" yayınlandı. Kitap için 25 Mayıs 2019 tarihinde İmza-söyleşi etkinliği düzenledik. Etkinliğe üyelerimiz Gül Coşkun ve Günay Güner konuşmacı olarak katıldı. Söyleşi sonrasında Erdal Atıcı yeni kitabını imzaladı.
10. 12 Haziran 2019'da www.mektepligazete.com sitesinin düzenlediği "Eğitimin Bir Yılına Değerlendirilmesi" Çalıştayına Vakıf olarak katılarak, eğitimin son bir yılıyla ilgili görüş ve düşüncelerimizi açıkladık.
11. Tonguç Belgeliği Vakfı ve YKKED Ankara Şubesi ile birlikte 23 Haziran'da İ. Hakkı Tonguç'u mezarı başında andık.
12. 29 Haziran günü ise Vakıf Merkezimizde değerli yazar Öner Yağcı ile hem İsmail Hakkı Tonguç'u andık hem de Yağcı'nın "Tonguç'un Romanı, Büyük Oğul Efsanesi" **kitabının imza- söyleşi etkinliğini yaptık.**

Hasanoğlu Köy Enstitüleri Şenliği: Başkanımız Erdal Atıcı, açılış konuşması

Bize Gelen Kitaplar

1. “Büyük Oğul Efsanesi-Tonguç’un Romanı” Öner Yağcı, Bilgi Yayınevi, 2.Basım, 2019
2. “Eğitim ve Psikoloji” Aylık Eğitim ve Psikoloji Dergisi, Sayı 1-32 ve34.Sayı, 1953-1956
3. “Üç kanatlı Masal Kuşu: Oğuz Tansel” Haz: Metin Turan, Ürün Yayınları, 1.Basım, 1996
4. “Eğitim Sosyolojisi” Editörler: M. Çağatay Özdemir, A. Selcen Arslagilay, Pegem Akademi, 1.Basım, 2019
5. “Bahçelievler-1935’ten Bugüne Başkentle Beraber-Çankaya Bir Semtin Öyküsü...” Bahçelievler Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği-Çankaya Belediyesi
6. “Atatürk ve Kurtuluş Savaşçıları” Mevlüt Kaplan, Özgür Eğitim Yayınları, İzmir, 2019
7. “Özgürleşme Eylemi: Köy Enstitüleri” Mehmet Başaran, Çağdaş Yayınları, 1990
8. “Netočka Nezvanova” Dostoyevski, Çev: Nihal Yalaza Taluy, Varlık Yayınları, 3.basım, 1995
9. “Türklerin Dünyası ve Osmanlı” İsmet Taşkale, Öğretmen Dünyası Yayınları, 1.Basım, 2019
10. “Beyceli Türküleri” Ayhan Sarıhan, Öğretmen Dünyası Yayınları, 2019
11. “1-İnsanın Bilişsel Yetisi-Düşünme”, “2-Bazı Düşünürlerde-İnsan”, “3-Değer Üreten Değer-İnsan”, “4-İnsanın Yaşamsal Kılavuzu-Beyin”, “5-İnsanın Yaşamsal Değeri-Bilgi”, “6-Doğal ve Toplumsal Seçilimde-İnsan” ve “7-Felsefeden Yoksunluk” Hamdullah Aktaş, Kıta-Basın Dağıtım Yayıncılık Ltd. Şti.-Ocak 2019
12. “Bir Uzun Gece” (Roman), Erdal Atıcı, Ürün Yayınları, Nisan 2019
13. “İnsan Severse” (Kapı Önünden Hikâyeler), Fatih Türkoğlu, 2.Basım,2018

Bağışlarınız için; Posta Çeki No:
524699
Ziraat Bankası Başkent Şubesi:
IBAN:
TR120001001683390292475016

29 Haziran 2019, Öner Yağcı ile hem İsmail Hakkı Tonguç’u andık, hem de Yağcı’nın “Tonguç’un Romanı, Büyük Oğul Efsanesi” kitabının imza- söyleşi etkinliğini yaptık.

Yitirdiklerimiz

1. Muharrem Garipağaoğlu, 1949 Malatya-Akçadağ Köy Enstitüsü mezunu

İ. Hakkı Tonguç’u mezarı

İ. Hakkı Tonguç’u anma etkinliğimizin Cumhuriyet gazetesinde çıkan haberi

Tonguç’un yaşadığı ev. Ulus’ta Çantacılar çarşısının bulunduğu sokakta.

Şiir Köşesi

ANILARDAN ŞİİRLER / MAH MUT MAKAL

*“Köpek de var taş da var;
Ancak at atabilirs en taş,
Köpek kralın köpeği”*

Mahmut Makal,
1930’da Aksaray Demirci Köyü’nden
10 Ağustos 2018’e uzanan bir yaşam
Koyun kuzu çobanlığından
Yufka ekmeğiyle
Zor büyümüş bir köy çocuğu
Kralın köpeğine taş atan

Köylülerin dertleriyle dertli
Bozkırı şenlendiren
İlköğretim denetmeni
Toprağımızı yurt yapan

Unesco’dan 1966’da
Dünya Kültürüne Hizmet Ödülünü
Aldığında mutlu
Köy Enstitüsü ışığından

Öğrenciliğimde tanıştığımızda
Kadıköy Merkez Kır aathanesi’nde
UptonSinclair’ın
Altın Zincir’i vardı elimde
Övgüyle söz ettiği,
Mahmut Makal
Halkın gözbebeği şimdi
Halkın gönlünde yatan.

Hasan Akarsu
Eylül 2018

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenişehir / ANKARA
Tel&Faks: 0312 425 24 68

Yayının Adı
Yayının Türü
Yayın Şekli
Yayın Sahibi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın İdare Adresi
E-Mail
Hazırlık
Baskı

Köy Enstitüleri
Yaygın Süreli Yayın
3 Aylık - Türkçe
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
ALİ KINACI
Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
kevakfi@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / merdivenreklamtanitim@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / 0312 232 30 88